

STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 10 stycznia 2019 r.

**dotyczące skutków podjęcia przez organ samorządu sędziowskiego uchwały
o odroczeniu zaopiniowania kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie**

W związku z pismem Prezesa Sądu Okręgowego w Częstochowie z 27 grudnia 2018 r. dotyczącym uchwały Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Okręgu Sądu Okręgowego w Częstochowie z 17 grudnia 2018 r. w sprawie „odroczenia opiniowania kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów na obszarze okręgu częstochowskiego do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prejudycjalnych skierowanych przez Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny i sądy powszechne w przedmiocie wątpliwości związanych z procesem wyłaniania sędziowskich członków Krajowej Rady Sądownictwa”, Krajowa Rada Sądownictwa przyjmuje następujące stanowisko.

Zgodnie z art. 57ah § 5 ustawy z 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, ze zm.; dalej: p.u.s.p.) w toku postępowania nominacyjnego właściwy prezes sądu ma obowiązek przedstawienia kandydatów do zaopiniowania przez kompetentny organ samorządu sędziowskiego, umożliwiając środowisku sędziowskiemu wzięcie udziału w tym postępowaniu. Prezes sądu nie ma jednak możliwości wymuszenia na organie samorządu sędziowskiego realizacji jego ustawowych kompetencji.

W związku z powyższym, należy uznać, że uchwała organu samorządu sędziowskiego o czasowej odmowie zaopiniowania kandydatów w sposób przewidziany przez art. 58 § 2 p.u.s.p. lub niepodjęcie uchwały w tym zakresie, stanowi wystarczającą podstawę do przekazania dokumentacji postępowania nominacyjnego Krajowej Radzie Sądownictwa w trybie art. 58 § 4 p.u.s.p. Z uwagi na brzmienie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 389, ze zm.), Rada ma możliwość rozpoznania sprawy pomimo braku odpowiedniej oceny kandydatów dokonanej przez organ samorządu sędziowskiego.

Przeciwny wniosek mógłby prowadzić do paraliżu procedury powoływania sędziów ze szkodą dla funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, którego celem jest optymalna realizacja konstytucyjnego prawa do sądu.